

Nú býr Jens Vilhelm í Hveragerði í Íslandi

Jens Vilhelm Danielsen, sum í Føroyum er kendur sum hin avhildni og fólksligi adventistapresturin, býr ikki í Føroyum longur. Í 2010 fluttu hann og konan Sonja, sum er íslendisk, til Íslands at búgva

Vilmund Jacobsen

Tá Vikublaðið vitjaði í Íslandi í heyst, vóru vit inni á gólvinum hjá fryntligu hjúnunum báðum, har borðreitt varð við øllum góðum.

– Vit keyptu hús í Hveragerði í 2010, og eg haldi, at vit vóru ógvuliga heppin at fáa møguleikan at ognar okkum júst hesi húsini fyri ein líkinda prís. Húsini, sum eru bygd í 2006, eru 154 fermetrar stór.

Tað sigur Jens Vilhelm Danielsen.

Spurdur, hví tey valdu at flyta til Íslands at búgva, sigur hann brosandi, at tað kundu vit heldur spurt konu hansara um.

– Jú, hon helt, at nú høvdu vit verið í Føroyum í 27 ár, eftir at bæði vóru komin heim úr Danmark, og nú kundi hon hugsað sær, at vit búsettu okkum í Íslandi. Um hetta mundið vóru vit bæði eisini gott og væl pensjóneraði, men eg helt kortini fram sum prestur í Føroyum eini 2-3 ár eftir pensjónsaldurin, sigur hann.

Byrjaði í 1984

Jens Vilhelm Danielsen fór blaðungur til Danmarkar á kostskúla hjá adventistunum, og seinni fór hann eisini at lesa teologi, harav hann eisini las nøkur ár í Onglandi.

Umframt at arbeiða á kostskúlanum, har hann hevði ábyrgd av ungu dreingjunum, og konan hevði ábyrgd av ungu gentunum, arbeiddi hann eisini sum hjálparprestur og seinni sum prestur innan adventistasamkomuna.

Sum tíðin leið, vildi samkoman í Føroyum hava hann heim til Føroyar at vera prestur, og hetta gjørdist veruleiki, tá hjúnini fluttu heim til Føroya at búgva í januar mánaði í 1984. Tá komu tey úr USA, har Jens Vilhelm hevði verið í nakrar mánaðir og tikið eina master-útbúgving innan teologi.

Hjúnini búðu í Føroyum í 27 ár, har hann starvaðist sum prestur í Adventistakirkjuni, og hon var lærari á Adventistaskúlanum

– Samstundis, sum eg tók við prestastarvinum hjá Adventistakirkjuni í Føroyum, byrjaði konan, sum er útbúgvin korrespondentur í fronskum, týskum og enskum, sum lærari í Adventistaskúlanum.

– Vit vórðu biðin um at koma heim til Føroya at taka hesar uppgávur á okkum.

Hann sigur, at konan er fødd í Vestmannaoyggjunum, men ein stór-an part av barna- og ungdomsárunum búði familjan her nærindis Hveragerði, har tey nú hava valt at seta búgv aftur. Har familjan hjá Sonju búði, var ein bóndagarður og kostskúli.

Framvegis virkin

Jens Vilhelm Danielsen hevur eisini verið virkin sum hjálparprestur, eftir at hjúnini komu yvir til Íslands at búgva.

Beiggi Sonju, sum var leiðari í Adventistakirkjuni í Íslandi, tá tey komu yvir, helt, at nú tey vóru í Íslandi, kundi Jens Vilhelm hjálpa til við at hava gudstænastur viðhvørt.

– Vit hava eina samkomu her í Selfossi, sum liggur nær við Hveragerði. Eg lovaði honum tá, at eg kundi taka eina gudstænastu fast um mánaðin í Selfossi. Vit byrjaðu so við hesum. Eg eri ikki so kønur í íslenskum, so eg hevði tær fyrstu prædikurnar á

føroyskum, og konan týddi so til íslendskt undir gudstænastuni.

Men, so gjørdi Jens Vilhelm, sum hann brosandi tekur til, ein »brølarak«.

– Brølarin var, at eg einaferð endaði eina gudstænastu við einum sitati úr einari bók, sum eg las á íslenskum. Tá ið so gudstænastan var liðug, fóru øll til Sonju og søgdu, at »... nú heldur hann uppat við at prædika á føroyskum...«

Jens Vilhelm sigur, at hann og Sonja nú gjørdur av, at hann skuldi skriva prædikuna á føroyskum, og síðan skuldi Sonja týða hana til íslendskt.

– So, seinnu árinu havi eg hildið prædikuna á íslenskum, leggur hann aftrat.

Sonja er organistur í Adventistakirkjuni Hveragerði, tá maðurin prædikar og eisini, tá onkur skal loysast av ella hevur forfall.

Men, Jens Vilhelm sleppur ikki altíð við bara at hava eina gudstænastu um mánaðin.

– Tá tørvur er á hjálparpresti aðrastaðni, eitt nú í Reykjavík, Hafnarfjörðinum ella í Keflavík, so taki eg eisini eina hond í har. Tað er soleiðis, at tey kenna mítt telefonnummar, sigur hann brosandi.

– Eg eri fallin til

Jens Vilhelm Danielsen sigur, at hann gjøgnum árinu er komin nógv til Íslands, tá Sonja hevur røtur haðani.

– Jú, eg haldi, at eg eri fallin til her yviri, men vit eru av og á í Føroyum og vitja, og tað kemur eisini fyri, at eg prædiki í Adventistakirkjuni í Føroyum, sigur hann.

Sonja sigur, at henni dámdi væl í Føroyum tey 27 árinu, tey búðu her, men nú tey bæði eru pensjónerað, heldur hon, at tað er deiligt at vera komin aftur til Íslands at búgva.

Vit á Vikublaðnum kunnu bara leggja aftrat, at vit sótu sera væl í nýggja heiminum hjá Jens Vilhelmi og Sonju, meðan vit vitjaðu, og Sonja syrgdi eisini fyri frálíkum og vælsmakandi nátturða.

Morgunin eftir, tá vit fóru heim aftur úr Hveragerði og skuldu heim aftur til Føroya, skuldu Jens Vilhelm og Sonja eisini heim til Føroya. Vit koyrdu tískil saman á flogvøllin og fylgdust allan vegin heim til Føroya.

Vikublaðið takkar teimum báðum hjartaliga fyri, at vit kundu vitja tey í nýggja heimi teirra í Hveragerði.

– Jú, eg haldi, at eg eri fallin til her yviri, men vit eru av og á í Føroyum og vitja. Tað kemur eisini fyri, at eg prædiki í Adventistakirkjuni í Føroyum, sigur Jens Vilhelm Danielsen